

Wie heeft God gemaakt?

Originele titel: *Who Created God?* www.answersingenesis.org
Copyright *Answers in Genesis*. Auteur: Dr. Jonathan Sarfati.

Een aantal sceptici stelden deze vraag. Maar God is per definitie de ongeschapen Schepper van het universum, dus de vraag ‘Wie heeft God geschapen?’ is onlogisch, net zoiets als ‘Met wie is de vrijgezel getrouwd?’

Een meer geoefende denker zou kunnen vragen: ‘Als het universum een ontstaan nodig heeft, waarom God dan niet? En als God geen ontstaan nodig heeft, waarom het universum dan wel?’ Als antwoord hierop zouden Christenen de volgende redenatie kunnen volgen:

1. Alles **dat een begin heeft** is ontstaan.¹
2. Het universum heeft een begin.
3. Daarom is het universum ontstaan.

Het is belangrijk om bovenstaande woorden in **vette letters** te schrijven. Het universum heeft een ontstaan nodig, want het heeft een **begin**, zoals hieronder zal aangetoond worden. God daarentegen had **geen begin**, dus heeft Hij geen ontstaan nodig. Bovendien, de relativiteitstheorie van Einstein, die veel proefondervindelijke ondersteuning kent, toont aan dat tijd verband houdt met materie en ruimte. Dus *de tijd zelf* moet samen met materie en ruimte zijn begonnen.

Aangezien God, per definitie de Schepper is van het ganse universum, is Hij de Schepper van de tijd. Derhalve is Hij niet gelimiteerd door tijdsdimensies, die Hij immers zelf schiep. Hij heeft *geen begin* — God is “de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont” (Jesaja 57:15). Daarom is Hij ook door niets teweeggebracht.

In contrast hiermee is er goed bewijsmateriaal dat aantoonde dat het universum een begin had. Dit kan aangetoond worden door de *Wetten van de Thermodynamica*, de meest fundamentele wetten van de fysica:

- 1e wet: De **totale** hoeveelheid massa-energie in het universum is **constant**.
- 2e wet: De hoeveelheid **werkbare energie** loopt terug, anders gezegd: de *entropie* loopt op naar een maximum.

Indien de totale hoeveelheid massa-energie gelimiteerd is en de hoeveelheid werkbare energie afneemt, kan het universum niet altijd hebben bestaan, anders zou het *reeds lang* alle bruikbare energie hebben uitgeput — Het zou de ‘hittedood’ gestorven zijn. Bijvoorbeeld, alle radioactieve atomen zouden vervallen zijn, elk deel van het universum zou dezelfde temperatuur hebben en geen enkele activiteit was meer mogelijk.

De voor de hand liggende gevolgtrekking is dus, dat het universum een bepaalde tijd geleden ontstond met een grote hoeveelheid werkbare energie, maar nu afloopt.

¹ Eigenlijk heeft het woordje ‘cause’ (veroorzaking) meerdere betekenissen in de filosofie. Maar in dit artikel, gebruik ik het als de *efficient cause*, de belangrijkste bewerkster die veroorzaakt dat iets wordt gemaakt.

Wat nu als de vraagsteller accepteert dat het universum een begin had, maar dat het daarom nog niet teweeggebracht hoeft te zijn door iets of iemand? Het is echter overduidelijk dat alle dingen die een begin hebben, ergens door moeten zijn teweeggebracht. — Niemand ontkent dit feitelijk als hij erover nadenkt. De hele wetenschap en de geschiedenis zouden in elkaar storten indien er geen *wet van oorzaak en gevolg* zou zijn. En wat dacht je van de wetgeving? Stel dat de politie geen dader meer zou zoeken als ze een neergestoken mens zouden vinden, of een ingebroken huis.

Evenzo kan het universum niet vanzelf ontstaan zijn — er is niets dat zichzelf kan scheppen, want dat zou betekenen dat het bestond voordat het ontstond, en dat is een logische absurditeit.

Samengevat

- Het universum (inclusief de tijd zelf) kan men dus zien als iets dat een begin heeft.
- Het is onlogisch om te geloven, dat iets begint te bestaan, zonder veroorzaakt te zijn.
- Dus vereist het universum een oorzaak, net zoals Genesis 1:1 en Romeinen 1:20 leren.
- God, als Schepper van de tijd, staat buiten de tijd. Vermits Hij geen tijdsbegin heeft, heeft Hij altijd bestaan en heeft Hij geen ontstaan nodig.

Tegenwerpingen

Er zijn slechts twee manieren om een argument aan te vechten:

- a) Toon aan dat het logisch niet klopt
- b) Toon aan, dat tenminste een van de premissen (aannames, vooropstellingen) niet juist is.

Is het argument juist?

Het argument in dit artikel is juist, het is van dezelfde vorm als: Alle walvissen hebben een ruggegraat; Moby Dick is een walvis; daarom heeft Moby Dick een ruggegraat. Dus, de enige hoop voor een scepticus is een of beide premissen te betwisten.

Zijn de premissen waar?

1. Heeft het universum een begin?

Opvattingen over een oscillerend (slingerend) universum werden gepopulariseerd door atheïsten zoals de bekende Carl Sagan en Isaac Asimov, enkel en alleen met de bedoeling het idee van een begin te vermijden, met zijn implicaties van een Schepper. Maar, zoals hierboven aangetoond is, halen de wetten van de Thermodynamica dit argument onderuit. Zelfs een oscillerend universum kan deze wetten niet overwinnen. Elk van de hypothetische cycli zou de voorraad werkbare energie meer en meer uitgeput hebben. Dit houdt in, dat elke cyclus groter en langer moet zijn dan de vorige, en als je dan terugkijkt in de tijd zouden de cycli kleiner en kleiner worden. Het multicyclusmodel zou een oneindige toekomst hebben, maar kan enkel een eindig verleden hebben, een begin.²

Ook zien we meerdere bewijslijnen die aantonen dat er veel te weinig massa is voor gravitatie om de uitdijing te stoppen en het cycleren sowieso mogelijk te maken, d.w.z. het universum is ‘open’.

² Novikov, I.D. and Zel'dovich, Ya. B., “Physical Processes Near Cosmological Singularities”, *Annual Review of Astronomy and Astrophysics*, 11:401-2 (1973).

Volgens de gunstigste schattingen (zelfs al zouden we aannemen dat de aarde zo oud is als sommigen wel beweren), heeft het universum nog maar de helft van de massa, die nodig is voor het weer samen-trekken. Dit inclusief het lichtgevende en niet-lichtgevende materiaal (dat gevonden wordt in de galactische halo's), met in acht-neming van de mogelijke bijdrage van neutrino's aan de totale massa.³

Enige van de recente ontdekkingen in het kader van een 'open' universum betreffen het aantal licht-afbuigende 'gravitatielenzen' in de lucht.⁴ Ook een analyse van het Type Ia supernova's toont aan dat het uitdijingspercentage niet genoeg vermindert om een gesloten universum mogelijk te ma-ken.^{5,6} Het ziet er naar uit, dat er slechts 40-80% van de vereiste materie aanwezig is om een 'big crunch' te veroorzaken.

Tussen haakjes, dit lage percentage aan massa is ook een groot probleem voor de huidige modieuze flink opgeblazen versie van de 'big bang' theorie, want het voorspelt een massadichtheid op de drempel van instorten — een 'plat' universum.

Tenslotte, geen enkel bekend mechanisme zou een 'bounce back' (herstelling) tot stand kunnen brengen na een hypothetische 'big crunch'.⁷

Het is zoals de overleden Professor Beatrice Tinsley van de Yale universiteit verklaarde dat zelfs al zou de wiskunde zeggen dat het universum oscilleert "*er geen gekend fysisch mechanisme bestaat om een catastrofale 'big crunch' te doen omkeren*".

In de echte wereld van de fysica doen al die modellen van de Big Bang niets anders dan beginnen, uitzetten, ineensorten en zo eindigt het.⁸

2. Het ontkennen van oorzaak en gevolg

Sommige fysici houden vol, dat de quantummechanica dit oorzaak/gevolg-principe overtreedt en iets uit niets kan doen voortkomen. Paul Davies schrijft bijvoorbeeld:

... ruimtetijd zou kunnen ontstaan uit 'niets' als gevolg van een quantum-transitie ... Deeltjes kunnen ontstaan uit het niets zonder specifieke oorzaak ... de wereld van de quantummechanica produceert met zekere regelmaat iets uit niets.⁹

Maar dit is een grof misbruik van de quantummechanica. Die produceert *nooit* iets uit niets. Davies zelf geeft dit toe op de voorgaande bladzijden dat zijn scenario 'niet al te serieus genomen moet worden.'

Theorieën die zeggen dat het universum een quantumfluctuatie is, moeten het hebben van de voor-onderstelling dat er *iets* was om te fluctueren — hun 'quantumvacuüm' is een materie-antimaterie potentieel — niet 'niets'.

Zelf heb ik ook veel theoretische en praktische ervaring opgedaan met quantummechanica (QM) door mijn doctorale dissertatie. Bijvoorbeeld, Ramanspectroscopie is een QM-verschijnsel, maar uit het golfgetal en de intensiteit van de spectrale banden, kunnen we de massa's van de atomen aflei-den en de constante krachten van de verbindingen die aan de banden ten grondslag liggen. Om het

³ Schramm, D.N. and Steigman, G., "Relic Neutrinos and the Density of the Universe," *Astrophysical Journal*, 243:1-7 (1981).

⁴ Watson, A., "Clusters point to Never Ending Universe," *Science*, 278 (5342):1402 (1997).

⁵ Perlmutter, S. et al., "Discovery of a supernova explosion at half the age of the universe," *Nature*, 391(6662):51 (1998). Perspective by Branch, D. Destiny and destiny. Same issue, pp. 23-24.

⁶ Glanz, J., "New light on the fate of the universe," *Science*, 278 (5339):799-800.

⁷ Guth, A.H. and Sher, M., "The Impossibility of a Bouncing Universe," *Nature*, 302:505-507 (1983).

⁸ Tinsley, B., "From Big Bang to Eternity?," *Natural History Magazine* (October 1975), pp. 102-5. Cited in Craig, W.L., *Apologetics: An Introduction* (Chicago: Moody, 1984), p. 61.

⁹ Davies, P., *God and the New Physics* (Simon & Schuster, 1983), p. 215.

atheïstische standpunt vol te kunnen houden, dat het universum is ontstaan zonder aanleiding, zou men Ramanbanden moeten zien verschijnen zonder te worden veroorzaakt door transities in de quantumtrillingsstatus, of alfadeeltjes zien verschijnen zonder preëxistente kernen, enz.

Indien QM zo a-causaal is als sommigen menen, dan zouden we nooit mogen aannemen, dat deze verschijnselen een oorzaak hebben. Dan kan ik net zo goed mijn doctoraatsdissertatie verbranden en alles spectroscopie journalen waren dan waardeloos, evenals elk nucleair fysisch onderzoek.

En als er geen veroorzaking is, kan men ook niet uitleggen waarom *dit bijzondere universum* ontstond op een *bijzondere tijd*, of waarom het een universum werd en geen banaan of kat, om maar iets te noemen. Er bestaat *geen enkele* eigenschap in het universum, die verklaart waarom nu precies dit specifieke universum *zó* ontstond, omdat *geen enkele* eigenschap kon hebben voordat het tot bestaan kwam

Is schepping door God rationeel?

Een laatste wanhopige tactiek van sceptici om een theïstische conclusie te omzeilen, is te beweren dat schepping in de tijd incoherent is. Davies wijst er terecht op, dat aangezien de tijd zelf is begonnen met het begin van het universum, het zinloos is om te spreken over wat er gebeurde ‘voordat’ het universum begon. Maar hij houdt vol, dat er oorzaken aan vooraf moeten zijn gegaan. Dus, als er niets begon ‘voordat’ het universum begon, dan is het (volgens Davies) zinloos om over een oorzakelijk begin van het universum te spreken.

Echter, de filosoof (en Nieuw Testamenticus) William Lane Craig, zegt in een bruikbare kritiek op Davies,¹⁰ dat Davies hierin gebrek toont aan filosofische kennis. Filosofen hebben lang gediscussieerd over het begrip van *simultane veroorzaking*. Immanuel Kant (1724–1804) gaf daarbij het voorbeeld van een gewicht, dat rust op een kussen en dat tegelijkertijd het kussen indrukt. Craig zegt:

Het eerste tijdsmoment is het moment van Gods creatieve daad en van het gelijktijdige ontstaan van de schepping.

Sommige sceptici stellen, dat al deze analyses slechts pogingen zijn, omdat de wetenschap nu eenmaal zo in elkaar steekt. Dus kan dit niet gebruikt worden als argument om een schepping door God te bewijzen. Natuurlijk kunnen sceptici niet van twee walletjes eten. Eerst zeggen dat de Bijbel het bij het verkeerde eind heeft, omdat de wetenschap dat bewezen heeft, maar als de wetenschap dan blijkt overeen te komen met de Bijbel, ineens poneren dat de wetenschap hier ook niet meer is dan een poging.

Een laatste gedachte

De Bijbel vertelt ons, dat tijd een dimensie is die God heeft geschapen en waaraan de mens onderworpen is. Hij zegt zelfs ook, dat er een dag zal komen dat de tijd niet langer zal bestaan. Dat wordt dan de eeuwigheid genoemd. God Zelf woont buiten de dimensie die Hij schiep (2 Timotheüs 1:9, Titus 1:2). Hij woont in de eeuwigheid en is niet onderworpen aan de tijd. God sprak over geschiedenis voordat het ontstond. Hij kan Zich door de tijd bewegen zoals een mens door een geschiedenisboek heenbladert.

Omdat wij in deze tijdsdimensie leven is het voor ons onmogelijk om dingen helemaal te begrijpen die geen begin en eind hebben. Accepteer dit gewoon, en geloof het concept van Gods eeuwige natuur, op dezelfde manier u het concept gelooft dat de ruimte geen begin of eind heeft - door te geloven - zelfs ofschoon die gedachte heel veel vergt van het onvolmaakte onderscheidingsvermogen van onze hersenen.

Paul S. Taylor, aangepaste versie van de auteur Ray Comfort

¹⁰ Craig, W.L., “God, Creation and Mr. Davies,” *Brit. J. Phil. Sci.* 37:163-175 (1986).

Meer hierover lezen

Meer informatie kan men vinden in de volgende werken. Jammer genoeg stellen ze zich te vriendelijk op tegenover de onschriftuurlijke 'big bang' theorie met zijn miljard jaren van dood, lijden en ziekte voordat Adam zondigde. Maar de bovenstaande argumenten komen wel perfect overeen met een recente schepping in zes achtereenvolgende normale dagen, zoals de Bijbel ons leert.

- a) Craig, W.L., *Apologetics: An Introduction* (Chicago: Moody, 1984).
- b) Craig, W.L. online artikel "The Existence of God and the Beginning of the Universe"
<http://www.leaderu.com/truth/3truth11.html>
- c) Geisler, N.L., *Christian Apologetics* (Grand Rapids, Michigan: Baker, 1976).

Referenties en aantekeningen

Opmerking: deze werden ook als voetteksten aangebracht.(M.V.)

1. Eigenlijk heeft het woordje 'cause' (oorzaak) meerdere betekenissen in de filosofie. Maar in dit artikel, gebruik ik het als de *efficient cause*, de belangrijkste bewerkster die veroorzaakt dat iets wordt gemaakt.
2. Novikov, I.D. and Zel'dovich, Ya. B., "Physical Processes Near Cosmological Singularities", *Annual Review of Astronomy and Astrophysics*, 11:401-2 (1973).
3. Schramm, D.N. and Steigman, G., "Relic Neutrinos and the Density of the Universe", *Astrophysical Journal*, 243:1-7 (1981).
4. Watson, A., "Clusters point to Never Ending Universe", *Science*, 278 (5342):1402 (1997).
5. Perlmutter, S. et al., "Discovery of a supernova explosion at half the age of the universe," *Nature*, 391(6662):51 (1998). Perspective by Branch, D. Destiny and destiny. Same issue, pp. 23-24.
6. Glanz, J., "New light on the fate of the universe", *Science*, 278 (5339):799-800.
7. Guth, A.H. and Sher, M., "The Impossibility of a Bouncing Universe," *Nature*, 302:505-507 (1983).
8. Tinsley, B., "From Big Bang to Eternity?", *Natural History Magazine* (October 1975), pp. 102-5. Cited in Craig, W.L., *Apologetics: An Introduction* (Chicago: Moody, 1984), p. 61.
9. Davies, P., *God and the New Physics* (Simon & Schuster, 1983), p. 215.
10. Craig, W.L., "God, Creation and Mr. Davies", *Brit. J. Phil. Sci.* 37:163-175 (1986).

Auteur: Jonathan Sarfati, Answers in Genesis. Eerst gepubliceerd in: *Creation Ex Nihilo Technical Journal* 12(1):20-22, 1998.

Aangehaalde Schriftplaatsen (Statenvertaling 1977)

Genesis 1:1: "In den beginne schiep God de hemel en de aarde".

Romeinen 1:20: "Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn".

2 Timotheüs 1:9 "Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, vóór de tijden der eeuwen".

Titus 1:2 "In de hoop van het eeuwige leven, dat God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, vóór de tijden der eeuwen ..."